

Indehaver paa én Gang videnskabelige og administrative Evner, og det er jo ikke altid Tilfældet, at disse to saa forskellige Egenskaber findes forenede i én og samme Person, men Erfaringen har vist, at Forholdet stiller sig bedst, hvor det træffer sig saa heldig, at den, som er den lægevidenskabelige Autoritet, og saa har den øvrige Overledelse betroet, og Bodil

Hjorths 8-aarige Virksomhed ved Aandssvageanstalten i Brejninge har sikkert overbevist hendes foresatte om, at de trygt kunde anbefale hende som i begge Henseender kvalificeret. Vi kan derfor ikke andet end lykønske dem, blandt hvem hun i Fremtiden skal virke, til, at hun blev den foretrukne.

En Mand i Spidsen.

—o—

Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder har efter Sædvane sendt os sin Aarsberetning, og den Frygt vi i vor Omtale af sidste Aarsberetning indirekte lod komme til Orde i Anledning af dens Meddelelse om, at Forstanderinden, Soffy Christensen, havde faaet Orlov for et Aar, nemlig Frygten for, at dette var en Overgangsbestemmelse til, at Formandspladsen ved Skolen i Fremtiden skulde beklædes af en Mand, har desværre kun altfor vel bekræftet sig. I Forstanderens Stol, hvor hidtil kun Kvinder har siddet, først Charlotte Klein i 30 Aar, dernæst Soffy Christensen i 10 Aar, har nu en Mand sat sig til Rette, og der er Grund til at tro, at der fremtidig ikke vil sidde andre end Mænd.

Vi maa beklage, at Dansk Kvindesamfund ikke, da i sin Tid Skolen udskiltes som selvejende Institution, betingede sig, at Formandspladsen altid skulde beklædes af en Kvinde, men betragtede det som saa selvforstaaeligt, at det end ikke behøvedes at fastslaa i Fundatsen; og der er ogsaa Grund til at fremhæve her, hvad vi ogsaa i Fjor fremhævede, at det var en stor Flejl af D. K., at det ikke ved Udskillelsen bevarede Forbindelsen mellem sig og Skolen ved at sikre sig Ret til i Fremtiden at besætte en af Pladserne i Bestyrelsen. Muligvis det da skulde være lykkedes D. K.s Repræsentant i Bestyrelsen at overbevise de to nuværende kvindelige Bestyrelsesmedlemmer om det utilbørlige i at lægge Ledelsen af denne Institution, oprettet af Kvinder paa Initiativ af en Kvinde, og forbeholdt udelukkende kvindelige Elever, i Hænderne paa en Mand, der, sine kunstneriske Evner ufortalt, næppe kan tænkes at kunne udfylde den Side af Forstanderens Gerning, som ikke er det mindst vigtige: den moderlige Raadgivers og Vejleders.

Det være langt fra os at ville rejse det Spørgsmaal, hvorvidt et For-

mandsskifte i det hele taget her har været nødvendigt, men vi vil, indtil vi bliver overbeviste om det modsatte, paastaa, at et Systemskifte, som det, der her har fundet Sted, fra kvindeligt til mandligt Ledelse, ikke har været nødvendigt, men betegner et fuldstændigt Brud med den Aand, der rejste denne Skole, som et af de første Led i D. K.s Bestræbelser for at skaffe Kvinder økonomisk Selvstændighed.

Vi har i Aar med særlig Interesse beset Skolens aarlige Udstilling af Elevarbejder, der finder Sted i sidste Uge af September, for at danne os en Forestilling om den Ændring i den gamle Arbejdsplan, som Systemskiftet har ført med sig.

Mens Skolen under det tidligere Forstanderskab var delt i 5 Klasser, er den nu delt i 2 Afdelinger, af hvilke første Afdeling igen er delt i 2 Underafdelinger: Klasse a og Klasse b. Undervisningstiden er herved indskrænket til 3 Aar.

Der er som sædvanlig fremlagt Arbejder fra alle Afdelinger. Vi følger dem ligefra den første Prøve paa Elevens Tegneevne, parallelle Linier, der træder istedetfor den Tegning efter et plant Ornament i anden Maalestok, som benyttedes i Skolens første Tid, og videre gennem de forskellige Trin af Linearfagene, samt Frihaandstegning efter fritstaaende Genstande. Akvarelteknik og Stillære, indtil der sluttet med et Arbejde i Ciselering, Guldbroderi, Guldmederi eller Broderi o. a., udført efter Elevens egen Komposition. Man faar herigenmem et tydeligt Indtryk af, hvad Skolen kan præstere.

Sammenligner man Programmet fra de sidste 3 Aar, har man dog ondt ved at opdage nogen væsentlig Forskel i Arbejdsplanen, uden den, at Arbejdsstoffet er, noget mere sammentrængt, idet Tegning efter plane Ornamente er bortfaldet for de to sidste Aar. Modellering i Vox og Ler og Kompositions-Opgaver til Broderi, Vævning og Gravering hørte ind under Arbejdsplanen ogsaa i Fru Kleins Tid,

men ganske vist ikke under saa selvvalgte Former.

Som Helhed forekommer Arbejdsplanen dog i de sidste Aar, baade under det kvindelige og under det mandlige Forstanderskab, at være mere praktisk anlagt og mere kaldende paa Elevens Talent og eget kunstneriske Syn.

At Skolen i Tidens Løb og efter Tidens Krav naturligt har maattet søge at faa sin Arbejdsmetode mere praktisk indrettet, saa at det ikke alene i Theorien, men ogsaa i Virkeligheden bliver en Uddannelse, der baner Eleven Vej til lønnet Virksomhed, er imidlertid en Selvfølge, som vi vil møde i enhver som helst Institutions Udvikling. — Først gennem Aaringers indvundne Erfaringer vil man naa den for Tidens Krav passende Form.

Ved de tekniske Skoler, ledet af Mænd, var det Skik og Brug gennem mange Aar altid at lade Eleven kun udføre sine Kompositioner paa Papi-ret og ikke som senere indført i Materialet.

Den Udvikling i Retning af en mere praktisk Arbejdsmetode, som er foregaaet med Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder fra dens tidligste Aar, forekommer os derfor ikke at være et uomstødeligt Bevis for, at det mandlige Forstanderskab er at foretrække for det kvindelige. Den Omstændighed, at Skolen er oprettet af en Kvinde paa et Tidspunkt, da der intet Forbillede var i den Retning, tyder i hvert Tilfælde paa, at Kvinder ikke mangler Idéer og Evne til at føre dem ud i Livet.

Vi ser med Glæde i Aarsberetningen, at Skolen endnu har sin faste Stab af dygtige, veltjente kvindelige Lærere, som stadig bærer Skolen oppe, og maa uvilkaarlig gøre os selv det Spørgsmaal: Kunde man ikke blandt disse have fundet den brugbare Kraft, der paa Forstanderens Plads vilde have kunnet fortsætte og udvikle Skolen i Stiftelsen, Charlotte Kleins Aand, der selv var inspireret og befrugt af Halvfjerternes store kvindelige Gennembrud?